

HIRDETÉSENYEK.

Hirdetési pénzek és a kiadás körüli pa... valamin a lap szelemi részét illető minden közzel emények ide intő endők.

Helyesírók levelek csak ismert közölköz fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve

Table with subscription rates: Egész évre, Félévre, Negyedévre, Egy óra.

Hirdetési díj:

Or-hasábsopetsor egyszeri beiktatásáért 5k. Bolygóid minden hirdetésért külön 30 kr. Nyitlittér 4 hasábsopetsorért 20 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglalajtdonság sora 50 krajczár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen, Hétfő, Október 1.

192. szám.

Fiume koszoruja.

A budapesti lapok lelkesedéssel üdvözik a szép Fiume küldöttségét, mely azért jött a magyar fővárosba, hogy a Deák Ferencz sírját megkoszorozza.

Fiume rokonszenve és barátsága tagadhatlanul nagy jelentőséggel bír és birt reánk nézve abból a tekintetből, hogy az egyetlen magyar tengeri kikötő lakosága testestől lelkestől az anyaország, Magyarországhoz vitessék egészen közel a kölesönös rokonszenv által.

Szívesen tekintjük mi is a fiumei Budapesti létét annak a tanjelöl, hogy ha pillanatnyi szeszélyből, pillanatnyi hangulat, hullámzás folytán, vagy bármí más, de mindenese re csak alárendelt jelentőségű indokokból, ugyan csak — szerenesére — pillanatnyi, futólagos jellegű disharmonia támad is, még pedig nagyon ritkán a város és az ország között, a hűség, ragaszkodás és lojalitás azon szilárd és szintén hagyományos érzelmei, melyek Fiumét a multban mindig kitüntették és jellemezték s melyek a magyar nemzet osztatlan rokonszenvét, áldozatkész szeretetét nyerték meg a városnak: mégis csak elfoglalják ismét előbbi helyeiket, uraivá lesznek a kedélyeknek és elméknek.

Egyebek közt maga a fiumei küldöttek budapesti útja is kelti fel bennünk e biztos hitet. Az alkalom és cél, mely őket oda hozta s ottlétüket a velünk való szolidaritás érzetének az egész nemzet részéről igaz rokonszenvvel s

testvéries elismeréssel fogadott ünnepélyes manifestációjává avatja. Annak a Deák Ferencznek síremlékét koszorozza meg Fiume város küldöttsége, ki Magyarország és így Fiume előtt is azon újabb alkotmányos korszakot inaugurálta és nyitotta meg, melyeknek eddigi folyamata alatt Fiume, sajátos individualitásának nemcsak megőrzése, de kifejtése mellett is; igen örvendetes gyarapodásnak, fellendülésnek indult s évről-évre növekedett; hatalmas forgalmával számot tevő kereskedelmi emporumává lett az Adriának s a világkereskedelemnek. Pedig hát mind a mellett, hogy Fiume hatalmas lendületet vett, örvendetesen szépült és gyarapodott, még korántsem érte el fejlődésének netovábbját; a szellemi, közmívelődési és anyagi téren eddig felmutatható eredményei bizony feljogosítanak a reményre, hogy a multnál és jelennél még szebb, még virágzóbb jövő vár reá. Általán féltett, általunk testvéri érzülettel tekintált individualis jellegét megőrizheti mindvégig s Magyarország nem fogja tőle megvonni az anyagi, a közgazdasági élet ama támpontjait, melyek máris érezhetően liuktetnek e város életének vérkeringésében. Sőt még fokozhatni fogja azokat, hogy Fiumét a virágzás lehető legmagas fokára emelje, a mit mi őszintén kívánunk. Természetes dolog, hogy ennek szükséges előfeltétele a hagyományos testvéri viszony zavartalan fentartása. Mi, magyarok következetesen és öntudatosan mindig rajta leszünk, hogy e testvéries viszony minél erősebb gyökeret verjen és megszilárduljon, nem kívánva viszonzásul egyebet, mint azt, hogy a fiumei hasonló barátságos, testvéries és elfogulatlan indulattal fogadják érzelmeinket, méltasság tetteinket. Akkor aztán a megírt jó viszony köztünk és Fiume közt soha egy percze sem fog megzavartatni. A felfogások, érzelmei és érdekek harmoniájából pedig Fiumének nem kevesebb haszna leszén, mint Magyarországnak.

Üdvözölje hát minden magyar szív a fiumei küldöttséget, kik Deák Ferencz mauzoleuma

előtt, kezükben a kegyelet koszorujával adnak kifejezést: Fiume és a Magyarország testvéries frigyének!

Fiume Deák Ferencz emiékének. Fiume város küldöttsége szombaton impozáns módon rötta le a kegyelet adóját Deák Ferencz emléke iránt. Dél előtt gyászistentisztelet volt a belvárosi plébánia templomban, hol a közélet kitünőségei nagy számmal jelentek meg; délebben pedig a Deák mauzoleumban helyezték el ünnepélyesen a gyönyörű ezüst koszorút, melyet Fiume város készítettett.

A véderő reformja.

A „Bud. Corr.” főbb vonásaiban ismereteli a képviselőház legközelebbi ülészaka elé beterjesztendő javaslatok közül azokat, melyek a véderő módosítására és a honvédség reorganisatiójára vonatkoznak. A javaslatok, mint a „Bud. Corr.” közlényei is mutatja, arra vannak hivatva, hogy a honvédséget, mely két évtizedes fennállása óta oly sok fényes jelét adta, hogy a legfelsőbb hadur elismerését és a külföldi katonai szaktekintények dícséretét mindenkor kivívta, készülttségének és képességének megfelelő rangra emelje s állásának súlyát, tekintélyének erejét, melyre minden magyar csak büszkeséggel tekint, megfelelő szervezet által öregbítse.

A „Bud. Corr.” idézett közlényei szerint ez utal nem lesz a véderőről szóló 1868. XL. törvény újra 10 évre egyszerűen megújítandó, hanem a kormány egy egészen új, részben ugyan az 1868. törvény intézkedéseinek épségben tartása mellett, mégis azonban egy egészen képező, egybefüggő, újonnan szervezett véderő-törvényjavaslatot készült betervejeszteni. Szintu a honvédségre vonatkozólag új szerkezetű törvényjavaslat terjesztetik a ház elé. Husz év alatt a honvédség előnyére szerzett tapasztalatok folytán kénytelen lesz a kormány azzal — írja az idézett forrás — az elutasíthatlan következményrel szembe állani, hogy a honvédség szervezete tét is a közös hadseregbeli szervezetnek megfelelőleg kibővítse. E szélből vált szükségessé a honvédség reorganizációja is a honvédelmi miniszter által már annak idejében jezett és a költségvetésbe részben be is állított kibővítése. A meglévő 10 huszár-ezred ugyanis, eddigi

4 századához még 2-2 századot kap, de csak azát, — hogy ezen 20 századból mozgósítás esetén 5 új honvédszázad legyen alakítható, a mely egyenkint egy-egy honvédhadosztály lovasságát fogja képezni. E lovas haderő nélkül az egyes honvédhadosztályokat nem lehetne harezba küldeni. — Az illető honvédhadosztályok számára szükséges tüzésérségről már szintén történt gondoskodás a jövő évi közös költségvetésnek azon részében, a hol a tüzéség megfelelő szaporításáról van szó. A honvédszázadok teljesen jónakbizonyult négy százados rendszerét csak a békében változtatják meg annyiban, hogy ezentul minden ezrednek 6 százada lesz. Ezen intézkedés tetemes költség-többlettel kiméli meg a honvédelmi tárczát

A honvédségnek egyik eddigi főhiánya az volt, hogy állománya mindég az ujonczás eredményének mérvehez képest változott. Az eddigi törvény szerint ugyanis az ujonczásnál először a közös hadseregbeli jutalék, utána 10% kal a póttartalék és csak ezután lett a honvédség jutaléka besorozva. Ennek következtében némely évben igen kevés ujoncz jutott a honvédségnek, s ez esetben az egyes honvédpáncsoknál kénytelenek voltak a korosabb katonákat a gyakorlatra behívni. — Ez intézkedés mellett az egyes zászlóaljok állománya folyton nagyon változott. Ezen anomaliát az új törvényben orvosolni kell, olyképen, hogy a sorozás ezentul az eddigi gyakorlattól eltérőleg vitessek keresztül. A közös hadseregbeli jutalék besorozása után azonnal a honvédség számára számszerűleg, — egyszer s mindenkorra megállapított ujonczmennyiség soroztassék be és csak ezután történjék meg a póttartalék számára, nem úgy mint eddig, évenkint csak 10 százalékban, hanem számszerű megállapítás nélkül addig, a míg csak beváló ujoncz van, a sorozás. Ha a póttartalék ezután sokkal nagyobb lesz is, mint 10 százaléka az állandó seregek — érve ezalatt a közös hadsereget épp úgy, mint a honvédséget — ez bizonyosan nem lesz hátrány, — a mely tudvalóval előírja, hogy háboru esetén a népfelkelés idősebb évfolyamai csak a fiatalabb póttartalékosok behívása után lesznek behívatdók úgy, hogy ez uton is az idősebb katonák, kik még a népfelkeléshez tartoznak, meglesznek legalább egy ideig kimelve.

Különbben az eddigi féldandár-rendszer sem felel meg, főkép háboru esetén, a helyes hadrend követelményeinek s minden tekintetben előnyös és megfelelőbb lenne, a honvédseregnek az ezred rendszerre áttérni. Az ezred netán kapcsolatban lévő több költség oly csekély, hogy az egyöntetűség és a helyesebb

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Marietta gyónása.

CASTELNUOVO rajza.

„Oh kedves jó Anselmo ur!” mondta Marietta, miközben a most bejövö elé ment és kezét szorongatta. „Épen jókor jön. Sohasem szoktam gyónni; de oly régi ismerősnék, mint a minő ön, a ki gyermekkoromtól kezdve ismer, a ki atyám lehetne...”

„Köszönöm!” „Mit?” „Hát, csak a rokon...” „Szóval, ön előtt kitarom szívemet. Lás sa. Legyen gyóntatóatyám.” „Tréfálni méltóztatik?”

„Nem nem. Igen komoly. Rég nem kértem semmit öntől. Ez az első. Nem szabad, hogy megtagadjá.”

„Ha okvetlen szükségesnek tartja...” „Ugy van. Itéljen ön maga...” Csak két napja vagyok itt látogatásban s már is hallo., hogy a férjem válópert indít el lenem?”

„Drága Marietta — szolt közbe Anselmo ur — bajjon nem tárgyalhatnók nyugodtavan ezt a dolgot? Teszem fel nem lehetne helyet foglalunk?”

„Tehát foglaljunk helyet” — vélte Marietta is.

És úgy lett. Leültek. E kényelmesebb helyzetben sem csillapult azonban Marietta beszédének a tüze. A mint látják, ez a fiatal nő, kissé sokat szeretett beszélni.

„Tehát tudja, hogy mi a dolog veleje?” „Semmieset sem.”

„Dehogy, ön jobban tudja, mint én! A

kicsi Baraldi hadnagyról van szó, kiről azt beszélük, hogy nekem udvarol. És hogy én elfogadnám ezt az udvarlást. Már ilyet mondani! Oh, oh! Először ez előtt három hónappal láttam Beraldit Orelli grófnőnél Florenzben... Azaz nem is grófnő azt hanem hát mindenki annak hívja... szereti ő, ha hallja: „grófnő” itt, „grófnő” ott... Nem is tudom manapság, hogy rájár mindenkire az előke öség. Még a szobaleányom is azt szeretné, hogy tekintessék Peruci vel. De a do logra térek, mert ön jól tudja, hogy halálos eilensége vagyok a részletezésnek. Tehát mi estélyen voltunk Orelli grófnőnél körülbelül tizen, vagy legfeljebb tizenketten. Orelli grófnőnek ismét fejfájásai voltak, Tudva levő, hogy örökös a grófnőnél ez a fejfájás. ... A salont csak két csercellámpa világította meg az egyiklen vörös a másikon zöld üveg volt, a mi különben furesa. A házi asszony a zöld üvegű lámpa mellett állott s úgy nézett ki, mintegy hegyi tündér; a huzaga, Derilleri, azonban a vörös lámpa mellett állott s olyan volt, mint egy földi répa, mig nagynénjük, a ki a két lámpa közt foglalt helyet, igen pompás látványt nyújtott: az egyik arca vörös, a másik arca zöld lévén. Igen, igaz; mi tures tagadás benne, Orelli és Derilleri, a két nővér, megérett szépségek és a hódítást nem tartják megvetendő dolognak. Egész Florenz tudja, hogy Orelli grófnőnek viszonya van...

De Marietta... Oh, egész platonikus. Kérem... egy példány tanácsossal. Most kérdem öntől, mit lehet egy pénzügyi tanácsossal kezdeni, még azon esetben is, ha az illető, mint épen ez, minden nyáron hidegviz kurát használ? Hogy Derilleriről mit tudok? Az emberek

rosszakarók. Ismeri az öreg Rosció tábornokot? A jobb szemére vak és a balfélre süket. Azt mondják, hogy ezzel most értik egymást. Tudja, hogy hívják Derillerit Florenzben? Katonakórháznak. Miért? Mert Rosció tábornoknak az elője — ugy mondják — Merelli kapitány volt, ugyanaz a Merelli, a kinek San Marino nál ellőtték az egyik lábát. A nagynénjükről, ugy gondolom, nem mondanak semmit rosszat. Még csak az kellene... arról az alakról, arról az ábráról. Mi az? Egy pedans asszony, a ki nem tudja a társaságba illő nyelvet megválasztani. Vagy elalszik, a mikor a legérdekesebb dologról beszélünk. Es ha egyszer elhallgat, vasfogóval sem lehetne beszédre bírni. A ki ugy dörzsölgeti folytonosan a kezeit, mintha örökké mosna.”

De Marietta, ez talán nem tartozik a dologhoz?”

„Hogyan, ez nem tartozik a dologhoz? Ellenkezőleg, épen oda tartozik. Tehát röviden szólva, az egyetlen valamire való csináló nő én voltam a salonban. Az urak közül a két előbb említett, tudniillik a pénzügyi tanácsos és a tábornok a testvérpár mulattatásával foglalkoztak. Tőlük kissé távolabb egy milliomos ur állott, a kiről azt beszélük hogy háromszor bukott csalással és ugy lett milliommossá. E mellett egy képviselő foglalt helyet, hogy jobb, vagy balpárti-e, azt nem tudom, de semmiesetre sem ő találta fel a puskaport. E mellett uram szabadíts a munkaitól, egy iró; távolabb Baraldi és a férjem. Baraldit és engem leszámítva, nemde nagyszerűen buta társaság volt?”

Mert lássa, az én férjem — szegény — jó fiu ugyan, de hát iszonyatosan unalmas. Természetesen ő férj s az unalmasság már

beleevődött a férj fogalmába. Hiába rázza a fejét. Lenne csak nő és házasnőnek meg Egy hét elég... Csodákat tapasztalna.

A férj tudniillik a házon kívül másoknak kellemes ember és mulattató lehet, otthon azonban prózai, elégedetlen és kiállhatatlan.

Mindennel ellenkező, mindent fel tud használni hogy predikációkat tartson róla, szárazokat és oly hosszadalmasokat, mint a hét sovány esztendő.

Erővel visszatartja nejét, ha a szerencsétlen el akar menni hazulról, mig ellenben ha kedve volna otthon maradni, visítékre kell hogy menjen a férjével. Mindig boszus, mindig indulatos és mindig igazságtalanul az. Ha valamikor a férj ur csakugyan kegyes és valamely mulatságba, vagy színházba elkíséri a nejét, az arca két méter hosszúra nyulik, mig egyedül csak velük van; de annak gyorsabban kibömbölyödik, mihelyt mások nejeit látja meg. Még a nők igyekeznek legjobban azon, hogy egy kettős párt, tudniillik két férjet és két nőt hozzanak össze.

Ekkor keresztüzt keletkezik és némi felhevüléssel harezolnak így.

De jaj nekünk, ha egyedül vagyunk számbavehető nők valamely társaságban s férjünkön kívül még néhány ur van a salonban. Igy minden mulatság lehetetlen.

A legunalmasabb témákról kezd beszéd és a legrégebb anedoktákat mondja el. Semmi szellem, semmi inger. Ha valami olyast akar mondani, a minek még értéke volna, azt besugja a szomszédja fülebe s ezt továbbtovább adja, mig egyszerre az egész kompánia olyanforma elfojtott nevetésben tör ki, mintha mind katarásban szenvednének.”

„De édes Marietta, ez mind igen szép és

frt kr. 08 2.80 2.80 90 90 16 90 10 14 14 24 32 1. 1.20 1. 50 25 4. 1.60 1.20 60 1.40 1.40 1.20 1.20 1.50 1.50 1. 1. 60 1. 60 60 36 24 32 12 10 12 18 12 08 06 14 16 2.40 2.20 2.20 42 36 1.80 2.20 10 64 16 20 28 80 06 10 10 50 24 2.20 1.80 1. 02 36 1. 14 2.40 888. évi 01 y 60.

Gazdasági és kertiveteménymak.

yi Imréné
nyertek :
iklós 1 db.
el Weszter
s vásár ma
sárral, s a
a kedvező
bűt. His
sem emel
egen.
r. város
terjedő
50 anyan
ny - 24.
dve 2 fin.
5 fin. 12
nezen idő
yén. Ezek
széleben a
kon nagy
tevedt ló
ny ostrom
egnézte a
ege felé
hagyjának
iban még
király
d b e. A
ova kan
rét. Rög
k, hogy
király és
a, hogy a
le, ko
nyegette,
Az eset
tegtaloz
vizsgálat
mbilajelt
hallotta,
így esett
osítás. A
naban a
osítás vé
bügyész
k fel sem
arra ér
dva volt
gadj fog
felszó
rt, mert
másméül
Károly
folyamat
holnap
iregyhá
és ottani
t. Teg
st, mely
Telesvár
omlyódi
intézké
panaszt
barusok
elinté
kedelmi
a, hogy m
n árui
ek min
egfelelő
lést ipa
fogadni,
geladár
és az
ha azt
szépész,
ennek
le ipar
a por
nyelvű
laterny
rozatot
amában
tásban
a hely
koron
tartat
eczenre
vagy
igazat
csak,
t leg
közök
ltözöt
82 ben
mert
72 né
hitval
határt
éig
mivel
vala
sajáti
s mu
em
maig
tekin
meg.
szent
hesse
ottam.
is te
hagyva
volt),
kedni

kell, hogy akár a rendőrség visszafelé fordítsa a szekeret rúdját annak, ki igazolni nem tudja, hogy itt az Alföldön született, s Debreczen bizonyára megszabadul az őt sértő fékelytől. De kérdem nem sértő e az, hogy a közép iskolákban a törvény intézkedése folytán a német nyelv még olyanoknak is tanítatik, kik azt bevenni nem akarják s esetleg miatta osztályt is méltelni kénytelenek? Hát az nem sértő, hogy számos család — de köztök nincs lutheránus — inkább német gouvernante ot tart, mint magyar nevelőnőt? Hát az nem sértő, hogy Sommerville szintén nem magyar, hanem angol szónoklatokat tartott? Hát az nem sértő, hogy az izraelita imaházban csak is német szónoklatokat tartatnak? Pedig annak szó nélkül megszavaztatott a segély s ráadásul 300 ft. No de hát ezek mind nem lutheránusok! És ha ezek a lutheránusok vagyonukat mint pl. Böhm és Aner helybeli közkezelőkre hagyományozzák, az szót sem érdemeli! A mi magát az egyházat illeti, az minden tekintetben magyarnak vallja és tudja magát. Magyarabb szellem az országnak egy iskoáját sem leugrta át, mint az ev. egyház is köljáját. Tagjai, akár Berlinben akár Debreczenben reingett bűsöjök, magyar nevelésben részesítik gyermekeiket és jó magyar honpolgárokat akarnak bennök látni. Nem látom be emélfogva miért kellett az ev. egyházat megtámadni? Emnyit akartam az említett tudósítás megjegyezni. Debreczen 1888. okt. 1. Materny Lajos ev. lelkész. (Ezen nyilatkozatra, melyet csaknem lapunk zártákor kaptunk, nekünk ezuttal csak annyi megjegyzésünk lehet, hogy ama panaszolt kifejezés nem a mi tudósítónktól ered, hanem az a városi tanács határozatát javaslatában fordult elő. — A szerkesztőség.)

— **Eljegyzés.** Szentgyörgyi József városi számtiszt eljegyezte Szabó József városi főszámvívő szeretetreméltó, művelt leányát Margit kisasszonyt.

— **Mező-keresztési hitbuzgóság.** A mezőkeresztési ev. ref. egyházban a Ur háznak szeretete felemelő, gazdag tettekben nyilvánult az idén. Ugyanis Gyenge Mária ottani lakos, az egyház közzsükségeinek fedezésére 100 forintot, urasztali területekre szinte 100 frtot hagyományozott. Ez utóbbi összeget testvére Gyenge Mihály földműves, 300 frtal megpótolva 400 frtéért egy rendkívül szép király színpiros, tömörzövetű selyem terítőt készítettett. A közepén buza kalász és fürtös szőlőből álló aranyalv himzett koszoruban e szentírásbeli hely van ezüst betűkkel hímve: Valamenyiszor cénditek e kenyeret és iandjátok e poharat az Urnak halálát hirdessétek, míg eljövend I. Kor. XI. 26. A terítő széleit arasznyi szélességű, aranyalv dusan himzett virágkoszorú díszíti, széles arany rojtjal korítva. A készítő özv. Szalay Beniaminné, Nagyváradon. Erce e y Dező főgondnok és neje Bige Irma ó nagysága pedig 2 db. urasztali ezüst kannát készítették 120 frt értékben. A meglepően szép bortartó edények már az egyház birtokában vannak. A jószívű adakozókat nyomban követte özv. Bégányi Bálintné Nagy Erzsébet asszony, 45 forintot ajánlvá egy kenyeret tartó ezüst tányérra.

— **A hatvan u.-baromvásártéri közúti vasút** múltan rendőri bejárását október 6 dikára tűzte ki a közmunka és közlekedésügyi miniszter.

— **Arról a fényes földesi esküvőről** melyről már szombati számunkban megemlékeztünk még a következőket írhatjuk: Folyó hó 26-án tartotta esküvőjét „Biharmegye egyik ősnemesi családjának köztisztelőben álló ifjú tagja Le e z k a y János Csapó István földbírtokos egyetlen bájós és szeltemes leányával, Gizellával. Az esküvőn résztvevő több vármegyei előkelő család tagjai nagy számmal voltak jelen. Nyoszolyó asszonyok voltak Szmrcecsányi Aladárné, Abauj- és Csapó Ferencné Biharvármegyéből; ezeken kívül Szabolcs megyéből Elek Béla és Nagyváradról Csapó Ferencné násznagyok. Szmrcecsányi Mártha, Csapó Lenke, Csapó Ilma, Tárcei Czeleszte, Jelencsik Mariska, Jelencsik Erzsike, Bige Ilona, Rázó Mariska és Zloteczky Mártha, mint nyoszolyó leányok és Leszkai András, Elek Imre, ifj. Csapó István, Reinle János, Tardy György, Ványi Lajos és Dienes Gyula mint vőfélyek. Csapó Dező, Csapó Sándor ur és családja, Rázó Gyula hajdúvármegye alispánja és családja, Jelencsik István kir. törv. bír. és családja, Bige Gyula kir. törv. bír., Elek Kálmán és neje, Szölösy Imre és családja, Szilágyi Jenő, Fényes Lajos, Gazdig József és neje s a le késeken kívül még többen. Az igen vidám menyegző és lakodalom két napig tartott a legkedélyesebb hangulatban.

— **Szabolcsvármegye új székházát** akar építeni. E végből az elkészítő bizottság utasította Zoltán János alispánt, hogy a terv és költség előirányzat elkészítése után egyes pénzintézetekkel tegye magát érintkezésbe a célból, hogy az illető intézetek minő feltételek mellett volnának hajlandók 50 évi törlesztésre az építendő megyeház költségvetésének fedezésére szükséges összeg erejéig költsön üzletet kötni a vármegye közönségével. Egyszersmind a főispán, valamint Zoltán János alispán felkértek, hogy a nagykövölő vármegyházát, a m. kir. központi kormányának 40,000 frt. vételáráért bármely közszékre ajánlják fel. Az új megyeházhoz a telket Nyiregyháza város fogja adni.

— **A Nagy Hortobágyon** a szárazság miatt már alig kap a jóság valami kis legelni való. A mező teljesen elsült s a szarvasmar-

hák a sóstalajt nyalják fü hiányában. Meg is fogyott már a pusztá népessége. A mint Dely Máttyás állatorvos jelenti, a legnépesebb gulya sem áll 400 dbnál nagyobb állományból. — a többiben is csak 100—130 drbra megy a jószágok száma. Ezért intézkedést kért, hogy mikor hagyhatják el a gulyások a Hortobágyot. Az intéző bizottság tegnap e tárgyban össze is ült, s ez azon javaslatot terjeszti a tanács elé, hogy azok a pásztorok, a kiknek 100-nál kevesebbre olvad a gulyaállományuk, vásár szerdáján, a jövő héten, haza jöhetnek.

— **A gyöngyvet** ma kezdődik sok szerelmes szívnek siro szomorúságára, anyai szeretetnek aggodalmas búbanájára. A kire a tavasz rándották a taugitót, ma kell annak bérkukolni, hogy belebujtassák a cs. és kir. angyalbörbe s ki, se eressék abból három álló esztendeig. Vig dalolás veri fel az utcákat; pedig csak magukra erőltetik a fiuk azt a nótát, hogy ne hallják meg tőle a fájó szív dobogását. Talán arról is jó az a nóta, hogy addig felejtik azokat, kik oda haza tele s irják a kényüket utánuk. — Holnap, holnapután már az abrichterek kezei alatt lesznek a regruták, a kiknek bizony aligha fog izleni az első napokon a komisz kenyér. Da azért akad elég duflás, kivált a hős „rómaiak” közül, a kiknek málekedvelő ötványának nagytű igényeit öt napra nyolcadfél prófont elégti ki. Ma már a frajbilligós urak is fölvettek az új egyenruhát s büszke önértellett fe-zitük mellökét a szokatlan waffenrokk alatt. A huszár önkéntesek az idén nagyobb számmal vannak, mint tavaly s mondhatjuk, hogy mindannyian derék száll legények.

— **Találtatott** egy selyem napernyó, a színház előtti téren. Tulajdonosa átveheti a III. ker. r. kapitányságnál.

— **A szármarmegyei Széchényi-társulat** pénteken tartotta Nagybanján évi közgyűlését. A gyűlés legérdekesebb pontját a társulat jövő évi munkaprogramjának megállapítása képezte. A helyben hagyott tervezet szerint a társulat működésének főcélját a gyermekóvó intézetek fejlesztésére fogja fordítani és e célból alkalmas óvónők kiképzéséről gondoskodik. A meglévő 22 gyermekmenháza és a tervezett 20—25 menház felállítására 4500—5000 frtot irányoztak el. A társulat kötelességének tartja ébren tartani a buzgóságot, melyet az oláh népben a magyar nyelv tanulása iránt felbresszenni sikerült. — Azért fentartja az esti tanfolyamokat s ezek költségeire 250 forintot irányoz elő. Ezzel jár természetesen az esti tanfolyamokon működő néptanítók jutalmazása is. E célra a társulat 500 frtot szánt. A szegény gyermekek segélyezésére az idén 600 frtot, a vándorkönyvtár telepek részére 300 frtot, a szegényebb magyar iskolákban a hiányos felszerelés fedezésére pedig 2000 frtot szavazott meg a közgyűlés. Ez utóbbi összeg a megyei pótdát alapjából lesz fedezendő. A társulat tehát összesen 8650 frtot fordít kulturális célokra. A mi a fedezetet illeti, e tekintetben két forrás van a társulatnak, u. m. a megyei pótdát alap és a társulat jövedelme. A megyei pótdát a közművelődési célokra most már állandónak lehet tekinteni és évi összege körülbelül 9600 frtot tesz. A társulat évi jövedelme pedig a múlt évről 568 frtban van kimutatva. A kezeletti összes költségek 433 frt 70 krt tesznek. De a jövő évben a munka tetemes szaporodása teljesen fölemészti a társulat saját jövedelmét.

— **Hirdetési oszlopok.** Turai Farkasnak mérnöki hivatal kijelölte azokat a helyeket, melyekben a városi tanács által már korábban engedélyezett hirdetési oszlopokat felállíthatja. Egyelőre négy hirdetési oszlop fogja bizonyítani a Turai forrongó vállalkozó szellemét. Mind a négy oszlop egészen vasból készül, csinnal, bécsi mintára, ugyhogy igazán díszesre válik a Piac utcájának. Nem helyeselhetjük azonban, hogy a mérnöki hivatal különösen két oszlopnak (a „Bika” számloda és a „főposta” előtt) olyan helyet mutatott ki, a hol azok teljesen kívül esnek a személyforgalmon. Hiszen a hirdetési oszlopot ott kell felállítani, a hol az mindenkinek szeme előtt van, a hol a közönség kocsi és tramvaj közlekedés által nincsen elgázolt a társulat fenyegetve, míg a hirdetéseket olvassa. — **Bécsben** az ilyen hirdetési oszlopoknak az aszfaltjárdából adtak helyet, hogy a közönség mintegy belejűk botoljon s kénytelen legyen elolvasni, a mi rájuk van írva. Míg nálunk az enlített két helyen, kívül a gyalog közlekedésen akarja a mérnöki hivatal felállítani a hirdetési oszlopokat; kényelmetlenséget szerezve az által az érdeklődő publikumnak s megrövidítvén az illető vállalatot. Hiszük, hogy a mérnöki hivatal figyelemre méltítja felszólalásunkat. Turai Farkas, ki hirdetési padjaival elárasztotta a város minden élénkbb forgalmu terét és utcaját, újabb hirdetési falit tábláit is megszaporította — s nincsen Debreczennek jelentékenyebb utcája, a hol az ő feltűnő, csinos hirdetési táblái feltalálhatók ne volnának. A népkert kerítésénél is, a vasuton érkező idegenek figyelmét, két hirdetési padján kívül, egy 8 méter hosszú és másfél méter magas óriási táblája ragadja meg. Valóban el lehet mondani: Turai itt, Turai ott, Turai mindenütt! Az államvasutak indóházától ki Nagyerdőig, fémértéldnyű hosszúságban, a vásártéri indóházától a Czegléd utca végéig, 1000 ölnyi szélességben, mindenütt.

— **Budapesti Hirlap.** A „Budapesti Hirlap” nak a hazai műveltség közönség vé tette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden

pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajnőként, ez egyetlen jelszóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozótársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik: minden rovatot külön vezető gondoz. A helyi tudósítókra kívül, kik e nap történetét írják. Minden fontosabb bel vagy külföldi esemény fölül reudes levelezőiu kívül saját külön tudósítói értesítnek közvetlenül; a távirati szolgálatai immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világou semmi jeletékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon híű és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkeit Kaas Ivár báró, Rákossy Jenő, Balogh Pál írják mas kiváló hazai publicistákak híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismő szelleméhez. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forasokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. **Magyarország politikai** és közéleti fölül távirati értesülésekkel látunk el rendszeres levelezők, minőkkel mind n városban, sőt nagyobb községeben is bir a lap: a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hirszolgálatával. **El. p. ö. s. e. s. m. t. rop. a. i. o. n. L. o. n. d. o. n. o. t. K. o. n. s. t. a. n. t. i. n. a. p. o. l. y. i. g. s. a. j. a. t. t. u. d. o. s. í. t. o. k. v. a. n. a. k. a. k. i. k. y. a. z. o. t. t. i. t. o. r. t. o. r. t. e. n. e. s. e. m. e. n. y. e. k. e. t. m. a. z. e. l. e. k. t. r. o. m. o. s. d. r. o. t. o. n. o. d. a. t. u. t. o. h. i. r. e. k. e. t. r. o. g. t. o. n. m. e. g. t. á. v. i. r. a. t. o. z. z. a. k. A. k. ü. l. f. ö. l. d. i. r. e. n. d. e. s. t. u. d. o. s. í. t. o. k. n. a. k. i. v. ü. l. m. i. n. d. e. n. f. o. n. t. o. s. a. b. b. e. s. e. m. e. n. y. f. ö. l. e. l. a. s. z. e. r. k. e. s. z. t. o. s. e. g. k. ü. l. o. n. k. i. k. ü. l. d. e. t. e. s. ü. t. a. g. j. a. d. n. a. k. g. y. o. r. s. e. s. b. ö. e. r. t. e. s. í. t. e. s. t. A. „Budapesti Hirlap” e célokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezeitől 10 évvel meg egy egy hirlap egész költségvetése volt, de i erőt i. elérnie, hogy ma a **legjobb, leggyorsabb** értesítő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” **Tárcairovata** Teleky Sándor gróf, Tó h Béla, Rá o a Viktor (Sipu u. z.) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonaán. **A napirovatokat** krúnó zurnalisták szerkesztik s a helyi értesülés ismert leggyesebb tudósítókra van bízva. **Rendőrségi és törvényszéki rovat**ai küönkűlö szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly haugon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat **minden család asztalánál. A közgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. **A regénycsarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. **A z e l ő f i z e t é s f o l t e t e l e i:** Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 krt, egy hóra 1 frt 20 krt. Az előfizetők vidékről legkezesrűben postautalványval eszölölhetők kőv tkező cím alatt: **A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának. IV. kerület. Kalap-utca 16. szám.****

Színház.

(L. I.) **„Csák végnapjai”** került színe szombaton este. Ez volt a megnyitó előadás. A színház szépen megtelt, s a közönség a viszontlátás örömeivel fogadta színészeit, kik közül több megnyerte már a múlt idényben a közönség rokonszenvét. A megnyitó előadás választott darab épen nem bír azon tulajdonokkal, melyek a közönséget magukkal ragadják, felmelegítik, s melyekben a színész drámai erejét, tehetségét érvényre emelheti, s a darab ezen hátrányos tulajdonai nyomásztalag is hatottak az estéra. A régibb tagok közül ott láttuk Lászyut, Bekéssy Rózsát, Kaczér Ninát, a férfiak közül Molnár Vedrest, Pécsyt, Mándokyt, Püspököt. — a közönség tapsokkal fogadta őket. Az újabb szerződött tagok közül Boronkai mutatta be magát. De ez este nem szolgált előnyére. Sokkal sikerültebb volt a bemutatónál a „P i r o s b u g y e l l á r i s” tegnap előadása, melynek eszemléje meglepő volt, s melynek sikerével a közönség, a társulat, s a kritika egyaránt meglehet elégedve Gerő finét tegnap láttuk először, s a hozzá fűzött reményeket sokszoros mértékben váltotta be. Kedves, pajzán jelenség volt Zsófi szerepében s bár hangja enged némi kívánni valót, de ennek a fogyatékoságot bő kamatokkal fizeti vissza játékával, melyről elmondhatjuk, hogy az eddigi népszínmű énekesnőink játékát jóval felülhaladja. Örömmel üdvözöljük őt, mint üdvözölte tegnap a közönség, mely a mily hidegen fogadta eleinte, annál inkább érdeklő fordult az előadás menete alatt kedves személye felé. Még egy másik új jelenség volt a darabban: **Boronkai E.** fiatal színész a bemutató előadásban oly siker nélkül játszott, hogy — lehet korai a bírálat — a drámára teljesen elvesztettnek tartjuk. Tegnap Kósza Gyuri szerepében mint rokonszenves színész jelent meg, ki a közönségnek is megtetszett, s ki ugy hangja mint játékával bár még nyers, de sokat ígérő tehetséget árult el. A rendező kötelessége, hogy e tehetséget a maga terén fej esse, s ne Róbert Károly féle szerepekkel vonja el az érdeklődést személyétől. Egyáltalán **Valentín** igazgató urnak azt ajánlhatjuk, hogy igyekezék a színház-

nak ne csak administratív ügyeibe hanem szellemi vezetésébe is mentő inkább behatni s ha az ő jó izlése fog mindenütt érvényre jutni, akkor bizonyára nem fog kelleni többé oly triviális dolgokat végig szenvedni, mint a milyet tegnap két karhölgy, minden jó izlést kézzel-lábbal tagadó játékaival produkált. Általában részünkről a két első előadás után a legjobb reményekkel vagyunk a társulat iránt s örömmel üdvözöljük a körünkbe visszatért vándorokat. Végül még megemlítjük az első előadástól a Valentin által szerzett Hymnus sikerét, melyet a közönség zajosan megújrázott, s melyet a női kar adott elő; a női karban különben, s ez is haladás az előbbi évekhez, van több csinos arcz is. **Serédi Sarolta** kisasszony holnap érkezik városunkba, hogy itt hét estére terjedő vendégszereplését megkezdje. A fiatal művésznő a kolozsvári nemzeti színház kényeztetett kedvence, s oly jó hír előzi meg, hogy fellépteit iránt óriási érdeklődés mutatkozik. A szerdai első fellépéséhez „S u h a n e z,” ban már számos előjegyzés történt. **Színházi hírek.** Andorffi Péter a vidék ösmert operette buffója, ki előbb a nép színházban, majd a kolozsvári színházban aratta babérait, mint a debreczeni színházulat új tagja már megérkezett. Első fellépte „M i k á d ó” ban lesz. K o k o hóhért fogja játszani. — U j d a r a b o k. A közel napokban színházunkban a következő új darabok fognak színpadon lenni: „A z e g e r,” „A r e z e r v i s t á k,” „S z e g é n y R a d ó n é” és „A s z e d t e v e t t e n a g y s á m.” **Az „Ország-Világ.”** heti képes lapjaink e legtekintélyesebbike. A dráma a vidéken — czim alatt legutóbbi számában érdekes cikkeket közöl, melyet miután a debreczeni színházulatról is van benne szó, nem tartottuk feleslegesnek átvenni. A cikkecske így hangzik: Általános a panasz, hogy a vidéki nagyobb színházulatoknál az operettek szertelen kultusza járja, a drámát pihentetik. Shakespeare-nak még épen békét hagynak, a minek aztán természetes következménye, hogy egy részről a közönség élesekélyesül, másrésztől egyáltalán nem fejlődhetik. Tere nincs, nem is szerezhet, ámbízióját lenyűgözi a közönség azon igénye, mely csak léha muzsikát, csiklandós librettót kíván. A kolozsvár-nagyvárad-i társulatnál levő **E. K o v á c s Gyula** talán egyetlen a vidéken, a ki koronként elő áll egy-egy hatalmas drámai alakkal és így a közönség érdeklődését képes ily irányban is felfokozni. Egy másik nagy társulatnál a debreczeni in n é l folytonosan az operette járja. E társulat most Maramaros Szigeten időz és ha tele házra van szüksége és előke-rül mindannyiszor a „Suhancz” és „Nebántsvirág.” Nagy merészséggel követett el a napokban a társulat egyik tagja: **M o l n á r László,** ki jutalomjátékára „Lear király” t választá, holott egyik dráma i jellemzéshez kollégája csak operettel a „Kornevilli harangok” kal remé te sikerrel megülni jutalomnapját. Es most csodaképpen az történt, hogy a közönség mintegy tüntetőleg sietett Molnár jutalomjátékára és zsufolásig megtölté a tágas színikört. A drámai személyzet fényesebb elégteltelt nem is kaphatott volna a szigeti közönségtől, mely bebizonnyítá, hogy izlése még nem romlott el és egy Shakespeare a „Suhancz” és „Nebántsvirág” mellett érdeme szerint tud méltányolni. Az mellékes, hogy a Lear királyt személyesítő fiatal színész törekvését a közönség lelkes tapsokkal üdvözölte az egész előadás folyamán, de a tanulság az, hogy a dráma csak iparkodjék hanyatló vidéki színészetünk erkölcsi nivóját felemelni, mert az operette erre nincs hivatva. Még az általa hajtott anyagi haszon is illuzórium, mert a mennyit behoz, annyit ki is kell adni rá, lévén egy-egy operette primadonna ötször olyan drága, mint egy szegény drámai színész vagy színésznő. Aztán egy operette anyaga százakba kerül, míg Shakespeare elfelejtett vala örökösét ültetni remekeinek haszonélvezetébe.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Holnap, kedden, 1888. október hó 2-án.
páros bérletben:
Poirier ur veje.
Augier vigjátéka 4 felvonásban.

Felolós szerkesztő és kiadó laptulajdonos:
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos.**

Eladó burgonya.

A gazdasági egyesület titkárjánál
Péterfia 832. szám alatt, igen jó
rózsa és kék burgonya
métermázsánként (két zsák) 1ft 80 krért megrendelhető.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h.-bösszörményi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajtónak özv. Kovács Józsefné Csákö Zsófia mint U. Kovács Julianna, Gabor és József kisk. gyermekeinek term. és törv. gyám anyja végrehajtást szenvedők elleni 9 fnt 97¹/₂ kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a h.-bösszörményi kir. járásbiróság) területén lévő és h. hadházi 1958 szám alatti telekjegyzőkönyvben foglalt 818/a hrsz. alatti ingatlan és a becsérteket igazoló bizonylat szerinti ezen ingatlanon épült, azonban telekkönyvileg kitüntetve nem lévő házra, az árverést 600 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban és pedig özv. Kovács Józsefné Csákö Zsófia javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti joggal, illetve ennek fenntartásával elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Deczember hó 15-ik napján d. e. 9 órakor H. Hadház város házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alatt fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 60 forintot k é s z p é n z b e n, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-bösszörményben 1888. évi július hó 27-ik napján.

A h.-bösszörményi kir. járás-biróság, mint telekkönyvi hatóság.

D e á k
kir. aljárásbiró.

III.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h.-bösszörményi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajtónak Bacsai János végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében Uzonyi Julianna férj. Nagy Jánosné árverésenni vevő ellen a debreczeni kir. törvényszék (a h.-bösszörményi kir. járásbiróság) területén lévő és a h.-bösszörményi 506. szám alatti telekjkvben foglalt 529. hrsz. alatti 523. népsorszámu ház és udvarból álló ingatlanra az árverést 801 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi október hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor alulirott bíróság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alatt is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 80 fnt 10 krt készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1888. évi szeptember hó 9. napján.

A h.-bösszörményi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

D e á k
kir. aljárásbiró.

Egyévesönkéntesi tanfolyam.

A debreczeni katonai előkészítő iskolában folyó évfolyam.

október hó 4-én kezdődik

A félévi tanfolyam, oly ifjak részére, kik az egyéves önkéntesi képesítő vizsgára előkészülni óhajtanak.

A nappali tanfolyamban az előadások a délelőtti órákban, az esti tanfolyamban pedig este 6—8 óráig tartanak az előadások.

Beiratások naponként a szék közlihetők, bővebb felvilágosítást az igazgatói irodában (Piacutca 1828. I. em.) nyerhetni.

Debreczen, 1888. szept. hó 15.

SOMOGYI V.
igazgató.

Birtok-eladási hirdetmény.

A magyar nemzeti muzeumi alapnak Biharmegyében Vársonkolyos határában 302⁶⁰⁷³/₁₆₀₀ hold erdő, 114¹⁴⁸⁰/₁₆₀₀ hold legelő és 1540 □ öl terméketlen területből, továbbá Tizfalu határában 2¹⁵³⁰/₁₆₀₀ hold szántó, 121⁷³²/₁₆₀₀ hold rét, 399¹⁵¹⁴/₁₆₀₀ hold erdő, 96¹²⁴⁰/₁₆₀₀ hold legelő és 7¹⁴⁰⁰/₁₆₀₀ hold terméketlen területből álló ingatlanai, valamint Vársonkolyos határában a nevezett alapot 112³⁹⁵/₁₆₀₀ öd részben és a tizfalui birtokán öt megillető italmérségi jog, mind a két birtokon az eladó

alapot megillető vadászati jog, végül a sonkolyosi agyagbánya után a muzumi alapot megillető jövedelem is, örök áron eladatnak.

A zárt ajánlatok, melyek boritékán határozottan kiteendő a tárgy, a melyre az ajánlat vonatkozik, 50 kros b-lyeggel elátva a közalap. ker. főtisztisznél Czegléden az elősorolt fekvőségek és jogokra külön-külön 1888. évi Octóber hó 19-ik napjának déli 12 óráig nyújtandók be.

Kikiáltási árul a sonkolyosi határában lévő ingatlan és jogokra 8000 forint, a tizfalusi határában lévő ingatlan és jogokra pedig 4000 forint lévén megállapítva, az ajánlatokhoz bánatpénzül egy-egy ezer forint csatolandó készpénzben, vagy özszei árfolyam szerint számított allampapirokban. A bánatpénz valamely kir. adóhivatali vagy a czeglédi alap. uradalmi pénztárnál is lehetendő, mely esetben a letéti igazolvány az ajánlathoz csatolandó.

A vételár az ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva kiteendő és az ajánlattevő által kijelentendő, hogy a feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti.

A feltételektől eltérő, vagy később beérkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok elfogadása vagy visszautasítása a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter szabad elhatározásának tartatik fenn.

A feltételek a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium segédhivatali igazgatóságánál, továbbá a czegléd-mislyei ker. főtisztisznél Czegléden, valamint Nábráczky Sándor, a gróf Zichy-féle révi uradalom erdésznél — Réven, Biharmegye — megtekinthetők.

Budapest, 1888. évi Sept. hó 20. án.
Czegléd-mislyei m. k. közalap ker. főtisztisznél.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

községi és gyámi rovatos iven, hivatalos nyomtatványok,
MINDEN ALAKBAN
ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK
falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.
báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek
a legjutányosabb árákon állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Szerkesztő: Széchenyi-utca...
1888. évi...
XV.
Bécs...
A t...
Felső...
A „Deb...
Ott áll...
A nyug...
Virágok...
Fehér g...
Sirjára...
Él, él a...
Mereng...
Száll, sz...
És hallu...
Minőt a...
A rét v...
Szelid f...
és márn...
Áll a te...
Mig leg...
Száll, sz...
Hol a sz...
... A há...
De vért...
Nagy, na...
— Megt...
Egy ner...
Szól: „...
Száll, sz...
Fényes...
Káprázat...
A lélek...
Életre h...
A szikla...